

Bài Giảng Lễ An Táng Cha Đaminh Vũ Ngọc An Rev. John Ziegler

Bản Dịch- Rev. Binh Nguyen, SVD

Tôi xin được đại diện Đức Hồng Y Donald Wuerl, Đức Giám Mục Knestout, các linh mục và các tu sĩ nam nữ hiện diện hôm nay gửi lời chia buồn và niềm ủi an đến gia đình tang quyến và giáo dân họ đạo Mệ Việt Nam trước sự ra đi vĩnh biệt trần thế của Cha Sở Đaminh Vũ Ngọc An. Sự ra đi của Cha An là một nỗi đau thương của sự mất mát nhưng cũng là một niềm hy vọng. Niềm hy vọng này được phát sinh từ niềm tin.

Những câu đầu trong bài đọc thứ nhất của Sách Khôn Ngoan hôm nay đưa ra hai cái nhìn phản chiếu nhau về cái chết. Sách Khôn Ngoan dạy rằng: "Linh hồn của những người công chính thì ở trong tay Chúa." Chúng ta được dạy rằng họ được hưởng phúc bình an của Nước Thiên Đàng. Thế nhưng những người ngu xuẩn thấy cái chết là một tội nhục thất vọng.

Ai là những người ngu xuẩn? Họ là những người không có niềm tin. Họ là những người chỉ biết sống cho thế giới tạm bợ này như người bi quan quan niệm "chúng ta sinh ra để chết."

Người có niềm tin vào Chúa Kitô thì không có cái quan niệm ngu xuẩn đó. Người có niềm tin vào Chúa Kitô biết rằng chết không phải là kết thúc, nhưng là một thời điểm bắt đầu. Người có niềm tin vào Chúa Kitô biết rằng Chúa Kitô đã phá hủy quyền lực của sự chết. Như người lạc quan quan niệm "sinh ra không phải để chết nhưng chết để được sống lại."

Tuy nhiên, sự mất mát chia lìa của người thân làm cho người còn sống trong gia đình một nỗi đau xót nặng trĩu có thể sánh như một thánh giá lớn nhất trong cuộc đời.

Chúng ta đều biết rằng chết là một điều đương nhiên cho mỗi người. Chúng ta không muốn nghĩ đến cái chết. Nhưng cái chết đến với chúng ta như một mầu nhiệm. Cái chết là một người khách không được mời gọi và chào đón nhưng vẫn đến.

Thánh Anselm đã nhận định: **"Điều biết chắc là cái chết, điều không biết là giờ chết."**

Một trong những niềm an ủi lớn lao nhất cho chúng ta trong lúc này là Lời Chúa. Qua Lời Chúa chúng ta biết rằng chính Chúa Kitô đã ra đi trước để dọn nơi chốn và cho chúng ta được hưởng một đời sống sống hạnh phúc vĩnh cửu trên Thiên Đàng.

Bình, Thuận, Cường, Hương, Thơm, Bé, Bà Cố (vì lý do sức khỏe không có mặt ngày hôm nay), Sơ Rosello Lành, (dì của Cha An), và Yến (đang ở Việt Nam) và tất cả những người thân trong gia đình thân mến. Tất cả mọi người trong gia đình đã có những kỷ niệm bên nhau trong nhiều năm qua với Cha An. Nhưng kỷ niệm đẹp nhất là gương sống đức tin mà Cha An đã để lại cho gia đình noi theo.

Anh chị em giáo dân Giáo xứ Mẹ Việt Nam thân mến, anh chị em đã trải qua nhiều thử thách phiền muộn trong nhiều năm qua vì trong sáu năm đã tiễn biệt hai Cha Chánh Xứ. Nhưng với niềm tin đã giúp tất cả mọi người để vượt qua như lời trong kinh Tin Kính: Tôi tin xác loài người ngày sau sống lại. Tôi tin hằng sống vậy Amen.

Chúa đã phán: "Ta là sự sống lại và là sự sống. Ai đến với Ta Lời của Chúa đã in sâu trong niềm tin của chúng ta. **Ai tin vào Ta, dù có chết cũng sẽ được sống, và ai sống và tin vào Ta sẽ không bao giờ chết.**" Lời hằng sống này được in sâu vào niềm tin của chúng ta.

Cha An chỉ sống được 55 tuổi. Thành thực mà nói Cha chưa sống thọ như mọi người mong muốn. Nhưng các Thánh soi sáng cho chúng ta qua sự khôn ngoan của các Ngài. Điển hình là Thánh Phaolô. Ngài nói: "**Một khi đời sống tạm bợ này bị phá hủy, chúng ta có một nơi chốn khác vĩnh cửu trên Thiên Đàng.**" Ngài xác tín mạnh mẽ hơn nữa khi Ngài nói: "**Chúng ta lìa bỏ thân xác để sống trong nhà Chúa.**"

Một trong những vị Thánh mà Cha An ngưỡng mộ và sùng kính nhất là Thánh nữ Têrêsa Hải Đồng Giêsu. Khi gần trong cơn hấp hối một linh mục hỏi Thánh Nữ rằng: con có sẵn sàng từ bỏ cuộc sống này để chấp nhận cái chết không?" Thánh Nữ trả lời: "Thưa Cha, người sống mới từ bỏ cuộc sống. Phần con, con đâu có chết. Con đang tiến về cuộc sống mà."

Chúng ta hiểu rõ là chết không phải là kết thúc, nhưng là một sự chia cách tạm thời. Như kinh Tiền Tụng Thánh Thể cầu cho người qua đời có ghi: "Lạy Chúa, đối với các tín hữu Chúa, sự sống thay đổi chứ không mất đi, và khi nơi nương náu ở trần gian bị hủy diệt tiêu tan thì lại được một chỗ ở vĩnh viễn trên trời."

Tôi nhớ lần kia bà Cố của một linh mục trong cơn hấp hối và không thể cử động trong lúc nhiều người cầu nguyện cho bà. Trong đó có dòng Truyền Giáo Bác Ái. Sau đó vị linh mục là người con của bà đến gần bà trước khi tắt thở. Tự nhiên lúc ấy bà tỉnh lại, ngược đầu lên, mở mắt ra, ra dấu hiệu bằng tay và nói: "Mẹ gặp lại con nhé." Liên ngay sau đó mà trút hơi thở.

Đối với người tín hữu, các chết có thể coi là một hồng ân. Là một niềm an ủi lớn lao khi thấy Cha An đã can đảm chịu đựng sự đau đớn và vì với niềm tin mà ngài tìm được nguồn hy vọng ngay trong lúc đối diện với giai đoạn cuối cùng của căn bệnh.

Cha An được diễm phúc ra đi trong bình an. Đức Hồng Y Wuerl đã ban phép xúc dầu và các Bí Tích sau cùng cho Cha An và nhận thấy rằng Cha An chết trong bình an. Ngài nói: "Cha An đã chết trong bình an và sự thánh thiện." Chúng ta hãy cầu xin cho được ân huệ đó khi giờ chết đến với mỗi người.

Tôi là người bạn thân thiện với Cha An từ trong những còn học ở chủng viện. Tôi thích cái đằm tính và điềm tĩnh của ngài. Ngài ít nói nhưng thân thiện và có nhiều lúc biểu lộ tính vui đùa. Một hôm ở giữa đám đông các chủng sinh ngài hăm dọa con chó trong chủng viện là nếu nó loạn hoạn thì ngài đưa nó lên bàn nằm. Mọi người đều cười và nghĩ rằng có thể Cha An nửa nói đùa và nửa nói thật.

Một điều nữa tôi thích Cha An là ngài không có ý hướng tìm danh vọng, và tôi cũng giống ngài ở điểm đó. Tôi thường đùa với ngài với danh xưng là Giám Mục hoặc Hồng Y, nhất là mỗi khi viết thiệp Giáng Sinh tôi thường ghi "Hồng Y An." Ngài chỉ phản ánh cách tốt lành.

Cha An có ước muốn trở thành linh mục khi ngài còn 5 tuổi. Ngài được Ông Cố dẫn đi châu Thánh Thể và tham dự thánh lễ Misa mỗi sáng sớm lúc 4:30. Ông Cố thường cầu nguyện cho một trong bảy người con được dâng mình cho Chúa. Khi biết được Cha An bày tỏ lòng ao ước dâng mình cho Chúa, Ông Cố hướng dẫn ngài vào hội giúp lễ và tham gia các lớp giáo lý trong Giáo xứ. Khi lên 12 tuổi Cha An bước chân vào học Tiểu Chủng Viện. Ước gì giáo dân trong Giáo xứ Đức Mẹ Việt Nam này biết hướng dẫn con cái có tấm lòng khao khát để dâng mình cho Chúa trong đời sống tu trì.

Cha An đã gặp rất nhiều khó khăn trong hành trình ơn gọi vì sau năm 1975 các chủng viện bị đóng cửa. Cha rất may mắn được bước chân đến mảnh đất Hoa Kỳ để tiếp tục hành trình ơn gọi như lòng mong muốn. Sau khi đậu bằng cử nhân Cha An gia nhập dòng Chúa Ba Ngôi. Trong thời gian đó Cha giúp việc tại Hội Bác Ái Công Giáo một vài năm. Sau đó Đức Ông Long hướng dẫn ngài gia nhập Tổng Giáo Phận Washington DC và lãnh chức linh mục năm 1995. Chúa chọn Cha An và đóng ấn trên ngài chức Linh Mục Thánh.

Thánh Gioan Vianney, là bổn mạng của các linh mục, đã nói: "Linh mục không thể tự mình hiểu được sự cao cả của ơn gọi cho đến khi về Thiên Đàng. Nếu một linh mục hiểu được điều này nơi trần thế, linh mục ấy sẽ chết, không phải chết vì sợ hãi, mà vì lòng mến. Và quyền lực của linh mục là biến đổi miếng bánh trở thành Mình Thánh Chúa qua lời truyền phép của ngài!"

Cha An đã vâng lời bề trên để phục vụ những nơi ngài được sai đến. Ngài đã phục vụ tại Giáo xứ Đức Mẹ Lên Trời và làm Cha Sở tại Giáo xứ Thánh Gia. Tôi tưởng rằng Cha An về thay Đức Ông Long, là người xây dựng Giáo xứ, là một lẽ tự nhiên. Nhưng sau này tôi biết rằng đó là nỗi băn khoăn cho ngài. Nhưng ngài tin rằng đó là việc Chúa quan phòng và vui lòng phục vụ.

Có một mẫu chuyện đáng kể có liên quan đến tên của Cha An. Tên của Cha là An, có nghĩa là bình an. Mà tên họ của Cha là Vũ, có nghĩa là tranh đấu. Vũ An có nghĩa là "tranh đấu bình an." Cha An đúng là người sống đúng theo tên của mình.

Cha An phục vụ giữa những người nổi bật trong Giáo xứ và để lại cho Giáo xứ một bài học mang nặng tính chất hòa bình và hiệp nhất. Năm 2008, khi phát hiện căn bệnh ung thư ở giai đoạn thứ tư, ngài vẫn quyết định ở lại phục vụ Giáo xứ cho dù Bác Sĩ tiên báo chỉ có vài năm để sống. Ngài có thể nghỉ dưỡng bệnh nhưng ngài không làm vậy. Sau lần giải phẫu hai chân ngài trở nên yếu đi không đứng vững và hai mắt mờ không thấy đường rõ. Mặc dù vậy, ngài quyết tâm ở lại cho đến cùng. Ngài biết nơi này là nhà của ngài. Có lần ngài nói với tôi: "Giáo dân chỉ cần biết có người nào đó quan tâm cho họ."

Những tuần lễ sau cùng Cha An trở nên yếu hẳn đi và không dâng thánh lễ được nữa. Các thánh lễ được cử hành nơi căn phòng ngài ở và ngài đã nhận Bánh Hằng Sống. Bánh Hằng Sống đó thánh Inhaxiô gọi là "thuốc trường sinh."

Cha An nói ngài vẫn luôn cầu nguyện cho một phép lạ giống như phép lạ diễn ra ở Lộ Đức. Nhưng ngay cả Thánh Nữ Bernadette không được chữa lành tại đó. Lời Đức Mẹ hứa ban cho Thánh Nữ không phải là hạnh phúc đời này, nhưng là đời sau.

Mình Thánh Chúa đã ban cho Cha An sức mạnh để chịu đựng và gánh vác trong thân xác của ngài cái chết của Chúa Giêsu hầu để sự sống của Chúa được tỏ hiện trong ngài.

Ước gì chúng ta cũng được như vậy. Mong rằng niềm tin vào Chúa Thánh Thể được vững mạnh và kiên trì. Chúa đã phán: **"Ai tin vào Ta sẽ được sống đời đời và Ta sẽ cho người ấy sống lại vào ngày sau hết."**

Cha An không còn chịu cảnh đau khổ thể xác nữa nhưng được trao ban cuộc sống vĩnh cửu mà Chúa đã chuẩn bị cho ngài. Chúng ta hãy cầu nguyện nếu Cha An chưa được hưởng cuộc sống trên Thiên Đàng trong giây phút này thì xin Chúa sớm đưa ngài về hưởng nhan Thánh Chúa.

Ước mong mỗi người chúng ta, linh mục cũng như giáo dân, tiếp tục chiến đấu dũng cảm cho đức tin, "tranh đấu cho hòa bình" để chúng ta thật sự là những người con của Chúa và được thừa hưởng gia nghiệp mà Chúa hứa ban.